

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ

Η ΠΟΛΥΤΑΡΑΧΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΦΕΝΤΟΡ ΣΑΛΙΑΠΙΝ

Η απεχθεία του νεαρού Σαλιάπιν προς το μελοδραμα. Πώς τον παρέσυραν μερικοί φίλοι του στην όπερα. Ήσεν ο νεαρός γραφείς ενδουσιάζεται. Τα πρώτα καλλιτεχνικά βήματα. «Θά γίνει ο μεγαλύτερος τραγουδιστής του κόσμου». Οι πρώτοι καλλιτεχνικοί θρίκμετι. Τρέλλες κι' εξωφρενισμοί, κλπ. κλπ.



Α μου κάνετε τη χάρη να μ' αφήσετε ήσυχο ... Δεν μπορώ νάθοω μαζί σας στο θέατρο ... Το ξέρετε πολύ καλά ότι το μελοδραμα δεν μ' αφήσει διόλου ... Τι καταλαβαίνετε, ποι άουότε έ να άνδραπο να τραγουδά ...

Αυτή την κατηγορηματική δήλωση έκανε ένα βράδυ, τον Ιούλιο του 1890, ο Φεντόρ Σαλιάπιν, κάλλιλος ένος διαγροου, στο Καζάν, σε μερικούς φίλους του, οι όποιοι προσπαθούσαν να τον πάρουν μαζί τους στο θέατρο της πόλεως, για να παρακολουθήση μια έκτακτη μελοδραματική παράσταση.

Ο Φεντόρ Σαλιάπιν ήταν τότε ένας νέος πολύ σοβαρός. Όταν καθόφισε, ίσως από μια μαθητική ζωή—σε ηλικία που τα παιδιά πηγαίνουν στο σχολείο, ξεκίνησε δοκίμους σε τραγαιάδικα και σε βιβλιοθετεία, για να συντηρήση τη χίρα μητέρα του)—όταν, λοιπόν, ίσως από πρόχονα διόκλητρα πεινάς και δυστυχίας, καθόφισε, χωρίς στον κάλλιγραφικό χαρακτήρα του, ε' άποκτηση μιθ θεού ε' ένα γραφείο, άποφάσισε να γίνει ένας σοβαρός κέρως, ένας άνδραπος χρήσιμος στην κοινωνία. Περιφρονούσε όλους τους καλλιτέχνες γενικά, που τους θεωρούσε άλιτες και το άνωρο του ήταν να γίνει και αυτός μια μέρα άρι βέβαια διαγροός ... δεν είχε πάλι ούτε στο Γυμνάσιο —άλλά προϊστάμενος γραφείου ...

Ένας άνδραπος, λοιπόν, τόσο λογικός και μαθημένος δεν μπορούσε να βρή καμιά εύχαριστία από τραγοδιδί. Πίστενε βιαθεί ότι νανάη οι χαμοερίδες είνε βανού να περουν τις ώρες τους τραγοιδώντας και κινώντας θεατρικές, γελοίες χειρονομίες ...

Ψάφονα, ξεκίνο το άληθινόνο βράδυ του Ιουλίου, στα 1890, οι φίλοι του Φεντόρ έλεπεναν τόσο πολύ να τον πάρουν μαζί τους στο θέατρο, όστε ο νεαρός διαγροός γραφείς αναγκάστηκε στο τέλος να τους άολογήση, για να μη τους δυσαρεστήση ...

Πήγε στο θέατρο, άποκασιμένος ή να είρωενυθί το έργο και τους καλλιτέχνες, ή να κοιμηθί. Και βγήκε από εκεί έξυλλος, έκστατικός, με πρόσωπο μοσσεμένο από άάρανα, με τέτοια νευική έξαρσι, όστε οι φίλοι του φοβήθηκαν στα σοβαρά μήπως πάθει ! Η παράστασις ξεκίνη, ή μουσική, το τραγοιδί, το θέμα των σκηναών, άναστάσαν τον Φεντόρ, του φανέρωσαν καινούριους κόσμους, που ούτε καν τους άποκτενύτανε ως τότε—του άπελάλησαν τον πραγματικό προσομό του.

—Θά γίνει ήθοσιός ... Θα γίνει τραγοιδιστής ... φώναξε με πάθος ο Σαλιάπιν, ένω επέστρεφε σπίτι του, χωρίς να προσέχη τους διαβάτες, οι όποιοι τον κοίταζαν καταλήχτοι, κουνώντας μελαγχολικά το κεφάλι τους για την άφροσύμια του δυστυχισμένου νέου ...

Την άλλη μέρα το ποδί ή μητέρα του Φεντόρ ξεκίησε άπότοια, άκούγοντας δυνατές φωνές στο δωμάτιο του γιου της. Μάλας πήρε φέσι, είδε τον Φεντόρ δοδυ στο κρεβάτι του, να τραγοιδά διαφωρα λαϊκά τραγοιδάκια ...

—Τι σοφ συμβάνει, παιδι μου ; φώτισε τραμαμένη ή χίρα. Πρώτη φορά ε' άνωρο να τραγοιδάς ... Δεν καταβάνεις, καλύτερα από το κρεβάτι να νητής και να πής το ποί σου; Είνε όρα να πάς στο γραφείο σου ...

—Ποί γραφείο ; βροντοφώναξε ο Σαλιάπιν. Δεν έχει πάλι γραφείο ... Θα γίνει ήθοσιός ! Το πήρα άπόφασι ! Θα γίνει ο μεγαλύτερος τραγοιδιστής του κόσμου ! ...

Από διόκλητρα χρόνια περιλάληρησε ο Φεντόρ Σαλιάπιν σε διάφορες Ρωσικές έπαρχίες, κοιτάφως σε κωπολόγια, τρώγοντας κάθε φορά ... που του παρουσιάζον ή έξαρτική αυτή ενιαρία, άλλα μελατόντας με πάθος τους όλους του και παρακολούθώντας προσεχτικά το παίξιμο των συναδέλφων του. Συγγροώς προσπαθούσε να κάλλιρηγήση τη φωνή του. Είχε ανακαλύψει ότι ή φωνή του ήταν γλυκαιά, δυνατή. Μά ήβλεε άνωνα πολύ δύσκολη, για να γίνει παροσιόσημ. Και ο Σαλιάπιν έταξε στο θέατρο, με την έλπιδα ότι θα κατοφθονε ίσως να συγκεντρώση μιθ μέρα το ποδόν του μά χροιαότανε να έγγραφή ε' ένα «Όδείο. Στο μεταξύ, πάλαινε όμους του τα διατά του τα πασιότα—ήσενε, βίλεπε, καιλά αυήνη την τέγγη—καθός τα πασιότα των συναδέλφων του ... Και τα λίγα χορήματα που κέρδιζε, τα έστειλε στη μητέρα του, ή όποια είχε πάλι άπελπιστεί όμιστικά για το γιό της ...

Στα 1892 συνέθη ένα γεγονός, που έταξε άποφασιστικό όλοο στη

ζωή του Σαλιάπιν.

Ο Φεντόρ είχε την τύχη να προσάσει, στη Μόσχα, ένω τραγοιδός μεθυσμένος σε μια ταβέρνα, την προσοχή ένος φιλοσοφου. Ο άνδραπος αυτός κατάλαβε άμεσα την άξια του νεαρού καλλιτέχνου και του έδωσε τα μέσα να σπουδάση. Και άστρον τον βοήθησε να συνάψη γνωριμίες στον κόσμο του θεάτρος και ν' αναδείξη.

Να μη σής τα πολέμογια, στα 1895, ο Φεντόρ Σαλιάπιν εμφανήτανε στο Άποχοριστικό Θέατρο της Μόσχας. Η πρώτη του εμφάνισις ήταν θοήμβος ! Η φωνή του άραγιε να άποκτενη σικά—σικά έξω από τα σύνορα της πατρίδος του. Στα 1910 ή «Σαλιάπιν του Μιλάνου—το θέατρο που καθιρώνη τις καλλιτεχνικές άποφασίτητες—τον κάλιωσε για μιθ σείρα παραστάσεων ... Ο Φεντόρ τραγοιδούσε, άπο την πρώτη ζωλας θοαδεί, το άσκαλο κωνών της «Σαλιάπιν». Το έπομενον έτος τραγοιδός και στο Μόντε Κάρλο ! Ήταν πάλι ένας από τους βασίλεις του τραγοιδου, μιθ γαργόμια σποκιματίδας ... Η έπιτυχία του τον άποκρίωνε για όλες τις θοσιές και τις στερήσεις, που δοκίμασε τόσο χρονια ...

Στο Μόντε - Κάρλο, ο Φεντόρ ενθουσίασε το κωνον, άρι νονάχη με τη βιαδή αυθητική φωνή του και με την καταλήχτική έκτοχητική του τέγγη—ά περισσότερο από τους τραγοιδιστές είνε, σνήθως, άξιοδύχρητοι ός ήθοσιόι—άλλά και με τη σωματική του εμάνση. Το άληθικό του παρόστημα, τα άδρά χαρακτηριστικά του προσοπου του, ή μελαγχολική έξαρσις τον πισιόν του, έταναν τις όμοιες κριτες να τον χροισοποιήν με έξοριστό ένδοσιόισι ... Χαρακτηριστικό της όμοις, που είχε άποκτησει ο πρώην ταγαιός του Καζάν, ήταν το ότι κάθε φορά που τραγοιδός στο θέατρο, το κωνίνο του Μόντε - Κάρλο άδειάζε ! Κι' οι πιο μαυόιδες γαργαλάκια άφηναν το παιχνίδι στη μέση κι' έτρεχαν ν' άκούσουν τον άπαράμιλλο τραγοιδιστή ...

Μα και ο λαός ήταν καιτενοθουσιόμενος με τον γίγαντα αυτόν. Ο Φεντόρ δεν ληρονοούσε την ταπεινή ταγαιότη του και τις όρες να σταναστοφάραται όλο τα κωνονια σποματια. Στο κωνίνο πότμας μεγάλα ποιά. Στο σποριστό έτρεχε σάν το δαίμο του παροσιόου. Στις ταβέρνες έταν σάν πάλαιμους κωπολιτέρας. Και όταν έρχότανε στο κέρι, τραγοιδός άπο καυά αν βροζότανε. Και δεν περνούσε μέρα, που να μη δημοφωρήση ή ένα έπιπέδιο. Άλλοτε έβλεπε μιθ γυναικα που του άρεσε, άδιαφρόντας για τις σνέπειες της πρόξενος του. Άλλοτε έδρανε τους άστνομους, που τοποούσαν να του κωνονε καιρηρήσεις, έπειθή φωνές τη νύχτα, τήλα μεθυσμένος, στους δόμους, άνηρωγόντας τους κατοίκους ... Ότι όμοις, ήταν ... έξ τον ποστρον σνχρωομένο ! Πώς δά μπορούσε να θηόση πραγματικά με τον μεγάλο αυτόν καλλιτέγγη !

Όλοκληρη φιλολογία έχει δημοφωρήθη τόσο από τα σινάδαλα και τις κριτικές του Φεντόρ. Η έρωτικέ του έπιτυχίες ήσαν άμείρητες. Τα γλέντια που έκανε με τους φίλους του έμειναν ιστορικά. Η γενναιοδία του ήταν προφωρημένη. Πετούσε τα χορήματα, που έβροζα άτ' ότι τα κέρδιζε. Στο ζήτημα όμος έταξε έξαρτικά άπαρητήριος. Κίστενε ένας Ιταλός κώμης, παρωσιός από το Μόντε - Κάρλο, παρωσιός τον Φεντόρ να τραγοιδήση τον «Βασιόα του Βίλας»—το τραγοιδί που δέξασε τον καλλιτέγγη περισσότερο και από τις δημοφωρίες του σε μεγάλες άρες—σε μιθ δεξίσι, που θα έκανε στους φίλους του, στο γολ ένος ξενοδοχείου.

—Έξοριστός ! άποκρίθηκε ο Φεντόρ. Η άμοιή μου θα είνε τριάντα χιλιάδες φράγκα ...

—Τριάντα χιλιάδες φράγκα για ένω τραγοιδί ! φώναξε τραμαγμένος ο κώμης.

—Αυτή είνε ή τελευταία μου τιμή !

Ο Ιταλός άναγκάστηκε στο τέλος να άποχωρήση.

Όταν όμοις, μετά το τέλος της έσπερίδος, έτοιμαόχη να άποχωρήη ένα ποξ και να το δώση στον καλλιτέγγη, ο Φεντόρ του είπε :

—Σας παρακαλώ να κωρησιέτε αυτά τα χορήματα για τα όφανα της Ρόμης !

Πολλοί είπαν ότι ο Σαλιάπιν ήταν βύροβος προς τις γυναικες. Η άληθεια είνε πως όταν του άρεσε καμιά άντροπιστός του όμοιος φίλος ... την έπαρνε διά της βίας από τον σινωδή της. άδιαφρόντας για τις διαματηρίες και τις άπειρές του. Άτ' όλα όμοις τα γυναικία θέματα του βυθόφονου δεν βροζήκε ούτε μιθ γυναικα να γανή δυσαρε



Ο Σαλιάπιν

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΣΤ' ΑΛΛΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΙΞΙΑ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

[Είδησεις, πληροφορίες, κωμωμολιό]



ΝΑΣΤΑΤΩΣΙΣ ... Στο Χόλλυγουντ άρχισε άγριο αλληλομάχια μεταξύ των άστερων. 'Η Τζέιν Χάρλσον, με τή λευκόχρσα μάλλι... έχει να διεξαγάγη περί διεπέτολο άγωνα...

Κι ό λόγος ; Δεν εινε ένος. Εινε πολλοί. Πρώτον ή φημ της Τζέιν με τό πλανητε διανοίξει τήν κοκανοαίλια Τζέιν Κράφορντ...

Άλλος λόγος εινε ή καλλιτεχνική αντίζηλία. Τρίτος ή γυναικεία ζηλοτυπία. 'Επειδή ή Χάρλσον τώρα εινε τής πόδας, ή κινηματογραφική έταιρεία της τή έβαλε να παίξη με τόν Φράνκο Τόουν...

Φοβόντια ή δύο βεντέτες μιν έξολογήθη ή Χάρλσον τούς πατεράτη τούς ; 'Αδικοζόηρος άφοος. Γιατί ως τώρα ή Χάρλσον έδούλετο τούς φίλους της και τούς άνδρες της—τώρα έχει πάρει ως τώρα—έξω από τό σπίτιν. Με ήθλοστο δεν άνοστήσε ως τώρα τ' όνομά της...

Να τώ φένη ένός ή γυναικεία του, να τόν άφήση και ή αρραβωνιαστική του, εινε προγράμια τού γίνοντα συνήθως στην έποχή μας, και μάλιστα στο Χόλλυγουντ. Μα από τώ έπαθε ό 'Αλνάνδος ήθοποιός τού κινηματογράφου Τζέιμα Ντόντ εινε από τ' άγνοια.

Ό Τζέιμα, λοιπόν, ήταν τρελλό έρωτευμένος με τήν Σάλλυ 'Αίλερς, τή γνωστή στην 'Αθήνα βεντέτα από τό ρόλο της στο «Σμητό τού Στανφορντ». Είχαν όμοσθη μάλιστα και ή ήμερα τών γάμων τους, όταν ή Σάλλυ, μιν όμοσαν λούσια, τόσκιαν επί αεροπλάνου για τό Μεξικό, όπου πατρύετρε τού Χάρου Μπράουν. Κι ό Τζέιμα ήνευε έτσι στη ζωή τού λουτρού !...

Γιά να παρηγορηθή, λοιπόν, τό έγινεσε με τήν Λόνα Άνγκρ, Αρραβωνιαστική, όμοσαν τήν ήμερα τού γάμου τους και τήν όμοσανή ήμερα ήμπαζαν στο αυτοκινητό για να πάνε να τελύσουν τό γάμο. Σαφινικά στο όμοσο άνοσθη ό Τζέιμα τή Λόνα να φωνάξη στο σοφάφο : —Σωφάφο, στάσου !...

Μόλις σταμάτησε τό αυτοκινητό, ή Λόνα κατέβηκε κάτω και χωρίς άλλη έξήγηση έδωκισε στον Τζέιμα τώ τό σφέφικε πιο καλά και εινε πως ό γάμος τους δεν μπορεί να γίνη.

στημένη από αυτήν τήν περιπέτεια. —Με τή ζωή τού άνέτε, τώ εινε στα 1905 ένως πατερός, εινε Ζητμα άν θά ήσπετε δύο χρόνια άκόμα !...

Πέρασαν έικοσι έννιά περίοιο χρόνια από τότε και ό Φεντόρ Σαλιάν έξελόκοθη με τή...και να μεσοφανή στο καλλιτεχνικό στέρομα !

Στό μαζού αυτό χρονικό διάστημα, πόσα δεν ειναν τό μάτια του. Περιέφερε τή δόξα του στις τρέσερες άκρες τού κόσμου, μαζέροντας με τό ένα χέρι δολάρια και λίρες, για να τις σκορπίση με τό άλλο, τραγουδώντας πάντοτε με τό ίδιο κέφι, πως «έστε τής μεγάλης καταζήσης που έκανε, μεθυσμένος από ζωή και όρεξη...»

'Η Ρωσική επανάσταση τόν τράβηξε άνω μαρνήτης. Ό βαθύτατος Σαλιάν ήσπρηθη ότι κάποτε ήταν ταυγάφης, ότι είχε ήσει από πολ-λό κοντά τό όμοιο τού λαού. Κι ό καλλιτεχνικός, ένκαταλείποντας τό «Πάλλας» και τήν καλοκόμο του, πήγε στην άνατοχή Ρωσία, στην έποχή τού φριχτού λιμού, πείνας μαζύ με τούς πεινασμένους στρατιώτες του, άποφερε με τό θέμα τής άπέραντης δυστυχίας, που ήγε άπλωθη στη Ρωσία από πρώτα χρόνια τής επανάστασης—μια περι-ήθηκε τή άγνήν πατρίδα του, προσπαθώντας να τονήση με τό ηρωικό τραγούδι τού τό ήθελό τού Ρωσικού λαού !...

Ό Σαλιάν απέδειξε ότι ήξερε να διακεδήση. Συγγρόνος άπέδειξε ότι ήξερε καί ν' άφοσθησε σε μια ιδεολογία—να θησασθη άκόμα πιο άπην. Σ' όλη του τή ζωή στάθηκε ένως ρωσικός, προτόγονος τού-πος. Καί γι' αυτό σήμερα φέρνει ζήνωνισια στους όμοσους του, και μ' ένα παιδικιστικό χαμόγελο στα ζέλη, έξήντα πέντε χρόνια μάζυ πολι-τάρξης και πολιτισμένης ζωής.

Κι έφερε, άφίνοντας τόν Τζέιμα με τή βέρα στο δάχτυλο !... Τί τρελλόκομοτό κι' αυτό τό Χόλλυγουντ !...

Ό διεσπντής ένός κινηματογράφου της Νίκιας επέβαλε ήμεσαν έναντιον ένός άγνόστο, ό οποίος έκλερε από τή βιτοίτα του μια όμοσμή φωτογραφία της Μπαρζιττε Χέλη.

Ό άνθροπος, μη άποφύοντες να άποζηρή τή διάσημη στή, έκαυλο-ποιήθηκε με τή φωτογραφία της.

Τι φασικότερο ; ••• βολικότερο :

Στην όμοια βεντέτα Καίη Φράνκο δεν άρέσει ό θορυβός. Κάνει τής δουλίτες της μυστικά. Χορής να τό άφήη γυναιξί, που χαρού παντρεύ-τηκε τον Κέννετ Μάξ Κένο... Χορής θορυβό τώρα, τόν έγράφισε.

Ότς γάτα ήτανε, ότς ζήμα έγινε... •••

'Η Μαίρη Πίτσορν, τής όποιος τό άστρο άρχισε να όχραϊ τόμα τελευταία, άποφάσισε ν' άνοσθη με σγολή στο Κλέβελαντ. Και τί θα διδάξη ; Κινηματογραφική τέχνη ; Πως μια νέα γίνεται ένδοξη βεντέτα ; 'Όχι ! 'Ό' άνοσθη, λέει, σγολίμο έγγράμοιο γυναικίον και θα διδάξη πως εστύχει μια γυναικία στο γάμο της.

Ός δείγμα της διδασκαλίας της, ή Μαίρη Πίτσορν δέκονε από τόμα ότι ή πολλή καλοσύνη δεν άφελει τίποτε στις γυναιξες, κι' ότι γίνεται πολλές φορές αίτια της δυστυχίας της. Άντιθέτως ό έρωτισμός γυναικεία, επάβλαστα μάλιστα.

Και ή μιν Πίτσορν άποσθη από βρή μαθήτρες, αλλά ή μαθήτρες τής θα βρουν άνδρες !... Να ό κούπος !... •••

Ό Τζος Μάξ Κένο, τό ήθλοστο τών γυναικίον τού Χόλλυγουντ, ό άκατάδεχτος ως τώρα και άφοσμένος έξ ολοκλήρου στην καλλιτεχνική στή, βόηκε τό μίστορή του, Τήν αρραβωνιαστική του δηλαδή, από τό πλερού τής όποιος δεν έσκόλλε πιά... •••

Πρό καιρού, κάποιος σεναρίστας τού Χόλλυγουντ έθώλε από τή «Νανία τού Ζολά ένα σενα-ρίο και τό φίλι άρχισε πρό μικρού να γυρίζεται. 'Αλλά δεν λέει και να τελύσθη. Οι ήθοσμοί, πότε ό ένας και πότε ό άλλος, άφήνον τούς ρόλους τους και φεύγον. 'Εγουν έσοδητή έτσι ως τώρα πέντε εκατομύρια δολάρια περίοιο και άκόμα να τελύσθη ή ταινία. Τώρα μάλιστα λένε πως θ' άντικαταστή και ή πρωταγωνιστρια 'Αννα Στήν με τήν Καλιόνα Σβάνσον. Ράβε—ζέλωσε, δηλαδή... •••

Όταν ρωτήσαν τήν Τζέιν Χάρλσον γιατί δεν παντρεύτηκε κανένα ήθλοστο, παρή έταν από φρο-τογράφο, απάντησε :

—Γιατί ό φωτογράφος αυτός μοιάζει τού πρώ-του άνδρα μου, τού μακαριού Μπέν, που αυτοκτό-νησε τόσο τραγικά έξ αίτίας μου !...

Μαρόδο, ελπίσινια !... •••

Σοβινισμός και στις καλλιτεχνικές προτιμήσεις.

'Η 'Ιταλικές έφημερίδες γράφον ότι οι νέοι κινηματογραφικοί άστéρες, σή διάφορες Γκάμπο, Νητρηζ κ.λ.κ., δεν άξίζον ούτε στο νιζι-κι τους, όσο ή παλιές πρωταγωνιστρες τού βωβού κινηματογράφου, ή Φραντζέσκα Μπερτινί, ή Αίντα Μπορέλλ, ή Πίνα Μενικέλλι... •••

Και ό λόγος ; —Μα, απλόστατα : 'Η παλιές έκείνες πρωταγωνιστρες, καλή τους ώρα, άν ζούν, ήσαν όλες 'Ιταλίδες... •••

Ένας κόλαξ έκανε τελευταία τό έξήξη ζωλιμένο στη Μαίη Γουέστ : —Είσθε τόσοσ όμοσφη, ώστε και ή 'Αφροδίτη της Μήλον θα όχρι-όσσε μικροστά σας... •••

—Και βέβαια, είμαι όμοστέρα έγω, απάντησε ή ενταρνάνα τού Χόλλυγουντ, γιατί έχω τό χέμα μου (ως γνωστόν, από τό άγαλμα της 'Αφροδίτης της Μήλον εινε κομμένα τα χέμα), και έξω να τα μεταγυρισθώ. Ένα από, και δεύτερο, έγω δεν είμαι από μαμάρια... •••

Μαρόδο, Μαίη !... •••

'Η Ζαννέτ Μάξ Ντόναλντ τρέκιντα να ζώνη τό γέμο τού κόσμου. 'Η καλλιτεχνική της περιόδια θ' άρχιση από τή Νότιο 'Αμερική. Από εκεί θα πάη στην Κίνα, στην 'Ιαπωνία, στην 'Αυστραλία, στις 'Ινδιες και κατόπι στην Σοβιετική Ρωσία.

Στό γέμομα, ίσως περάσει κι' από τήν 'Αθήνα. Καλώς να τήν δεχθούμε, λοιπόν !... •••



'Η περίφημη Γαλλισ πρωταγωνιστρια τού κιν-ηματογράφου 'Ανναμπέλλα, στο νέο ρόλο, που δημιούργησε στη «Μάχη» τού Κλέντ Φασέρ.